

De dakdekkers en de groene en grijze aannemer staan gebroederlijk zij aan zij om het project te maken

Je kunt het dak op!

Als vakbladuitgever geven wij zes vakbladen uit. Voor bijna alle denkbare niches van de groene sector: van golf tot bomen en van sport tot groen in de openbare ruimte en in uw en mijn achtertuin. Ook dak- en gevelgroen komt regelmatig terug in onze redactionele kolommen en bijvoorbeeld ook in deze uitgave van Stad + Groen. Vergeleken met de andere groene sectoren onderscheidt deze deelsector zich vooral door de hoogtechnologische manier van werken. Het is waarschijnlijk de kleinste markt waarin wij actief zijn, maar wel een sector waarin de belangen voor de opdrachtgever ongekend groot zijn. De klant besteedt de zorg voor zijn dure gebouw uit aan een groene aannemer en hoopt daarna dat het goed komt. En zeker als er een daktuin met een substantiële leeflaag gerealiseerd wordt, is dat niet altijd het geval. Anders dan bij een *normaal* dak kun je niet even een nieuw laagje bitumen of kunststof over de bestaande laag heen plakken. Ontzorgen is in de groene wereld een veel gebruikte modeterm (en overigens ook veel misbruikte term), maar in deze sector geldt meer dan waar dan ook het belang daarvan.

De opdrachtgever heeft aan al die modetermen doorgaans geen boodschap. Hij of zij heeft zijn eigen kleine en grote problemen en vaak

Gebouwbeheerders weten wat er fout kan gaan met groene daken en gevels en hebben een emotionele blokkade tegen alles wat hun dure gebouw of kunstwerk kan bedreigen

ook angsten. De klant wil gewoon een groen dak dat niet lekt; *nothing more, nothing less.*

Ik heb de laatste tijd een aantal keer gesproken met de opdrachtgevers van groene daken en gebouwbeheerders. Daarbij viel mij een aantal dingen op. Gebouwbeheerders – en zeker de oude rotten in het vak – weten wat er fout kan gaan met groen op daken en hebben vaak een behoorlijke emotionele blokkade tegen alles wat hun dure gebouw of kunstwerk kan bedreigen. Zij verwachten – en mijns inziens terecht – dat de sector hen ontzorgt. Uit gesprekken met gebouwbeheerders kreeg ik vaak helemaal niet het beeld van ontzorgde professionals. Tijdens de realisatie is er natuurlijk geen vuiltje aan de lucht. De opdrachtgever en de groene en grijze aannemer staan gebroederlijk zij aan zij om het project te maken. Dat saamhorigheidsgevoel is heel snel weg als er problemen ontstaan, bijvoorbeeld een lekkage. De opdrachtgever moet dan vaak alles uit de kast halen om zijn gelijk te halen.

Natuurlijk is het bovenstaande redelijk makkelijk te vermijden door de opdracht dan maar exclusief aan de grijze aannemer te gunnen. Vraag is dan of we het kind niet met het badwater weggooiden? We mogen trots zijn op de expertise, die we in de groene sector hebben opgebouwd. We moeten alleen even zorgen dat alle partijen in de keten gebroederlijk met elkaar samenwerken en echt aan de slag gaan voor de klant. Hou op met vliegen afvangen en concentreer je waarover het werkelijk gaat: een tevreden klant. Als iedereen de handen ineen slaat om de klant werkelijk te ontzorgen, dan gloort er een mooie toekomst voor groen op het dak.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

Scan, lees & deel!